

- Do vzdělávání budoucích učitelů zahrnout aktivity zaměřené na osobnostněsociální rozvoj a postoje budoucích učitelů ke společnému vzdělávání žáků a dále aktivity směřující k posílení kompetencí v aplikaci metod a prostředků inkluzivní pedagogiky.
- Navýšení podílu supervidované praxe ve školách se zvýšeným počtem žáků se sociálním znevýhodněním či jinými SVP.
- Zajištění finanční motivace pro náročnější práci učitelů se sociálně znevýhodněnými žáky, případně ve školách, které mají charakter znevýhodněné školy.
- Využití odborné kapacity a zkušenosti pedagogů ze základních škol praktických při zavádění opatření v ZŠ a SŠ, která podporují úspěšné začleňování žáků se SVP, zejména se SZ, a využití jejich zkušeností v programech DVPP (příprava kurzů, lektorství, mentoring, supervize implementace získaných poznatků v praxi).

8.4 Posílení a proměna poradenského systému

Jak toto téma vidí Zpráva OECD

Zpráva OECD poradenský systém přímo explicitně nezmiňuje. Přesto se v textu uvádí řada opatření, která vyžadují kvalitní diagnostickou a poradenskou činnost.

Prosazování rovnosti i kvality ve vzdělávání současně má jeden cíl a tím je pomoci všem žákům uspět během školní docházky co nejlépe. Odpovědnost za neúspěch se přenáší stále více na školu. „*Za příčinu neúspěchu žáků je stále více považován deficit ve vzdělávání nebo nepřiměřené vzdělání poskytované školami, které za neúspěch zároveň nesou odpovědnost. Tuto odpovědnost lze rozšířit na celý systém*“ (OECD, 2012b). Jestliže součástí vzdělávacího systému je v ČR i systém poradenských služeb, pak je třeba tuto odpovědnost vidět i ve fungování poradenského systému.

Zpráva upozorňuje na mnoho **vnějších faktorů, které úspěšnost žáka ovlivňují, ale za které školy odpovědnost nenesou (chudoba nebo místo bydliště). Tyto faktory jsou utvářeny jinými strategiemi, jako jsou například sociální politika, zdravotnictví nebo možnosti bydlení.**

Předčasnému odchodu ze školy předchází určitý vývoj. Uvádí se **6 klíčových ukazatelů**, které zejména v určité kombinaci mohou upozornit na zvýšené riziko a identifikovat žáky, kteří s velkou pravděpodobností opustí předčasně vzdělávání. Je to především **výkon žáka** a jeho výsledky ve vzdělávání, které jsou tím nejviditelnějším znakem, **chování žáka** a jeho zapojení do školních aktivit. Zásadní vliv má **prostředí rodiny a její postoj ke školní docházce**. Velkou roli hraje samotná škola, průběh výuky, mimoškolní aktivity a vztahy mezi žáky a učiteli. Rizikovým faktorem je předčasný výběr vzdělávacího směru, opakování ročníků nebo i např. nedostatek vhodných míst v učňovském školství.

Podle OECD má škola přijímat opatření omezující opakování ročníků, průběžně hodnotit potřeby žáků a včas předcházet příliš velkému zaostávání. Škola by mimo jiné měla pomáhat při posílení motivace, disciplíny, vytrvalosti, sebevědomí a sebeúcty. V případě automatického postupu do dalšího ročníku musí být vypracována strategie podpory žáka, jinak nedojde k nápravě vzdělávacích deficitů, rozdíly mezi zaostávajícím žákem a vrstevníky se mohou naopak prohlubovat.